

สถาบัน
การเมืองวิถีใหม่

NPA BOOKLET 3

เตรียมพร้อมเลือกตั้ง
ส.ส. 2566

สถาบันการเมืองวิถีใหม่
NEW POLITICAL ACADEMY

สถาบันการเมืองวิถีใหม่
NEW POLITICAL ACADEMY

NPA Booklet 3

สถาบันการเมืองวิถีใหม่

: เตรียมพร้อมเลือกตั้ง ส.ส. 2566 :

สารบัญ

คำนำ	ค
1 พรรคการเมืองวิธีใหม่	6
2 ปัจจัยที่มีผลต่อชัยชนะการเลือกตั้ง	10
3 สร้างกระแสความนิยม	13
4 พรรคที่ใช้ พรรคที่ชอบ	15
5 หาเสียงวิธีใหม่	18
6 เลือกตั้งขั้นต้น	21
7 บริหารงบเลือกตั้งวิธีใหม่	24
8 แผนงานผู้ศึกเลือกตั้ง ส.ส. 2566	27

คำนำ

เปลี่ยนรัฐสภาจากฐานล่าง

ในการปราศรัยทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา งานสัมมนาเครือข่ายประชาชนปฏิรูปการเมือง ที่อาคารรัฐสภา ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ท่านได้ระบุปัญหาการเมืองไม่สุจริตอย่างชัดเจน ดังความบางตอนว่า

“การปกครองด้วยหลักนิติรัฐและนิติธรรมนั้นสำคัญที่สุด...

แต่ที่บ้านเมืองไม่สุจริตเกิดจากพฤติกรรมตัวบุคคล ...

ถ้าหลัก(กฎหมาย)ไม่ดี แต่คนดีก็ยังไม่มีปัญหา ...”

“ ในอดีตเราไม่มีองค์กรอิสระมากมายอย่างขณะนี้ แต่องค์กรที่มีเขาทำงานกันอย่างเอาจริงเอาจัง บ้านเมืองจึงผ่านมาได้ด้วยดี ...”

“ รัฐธรรมนูญฉบับปราบโกงกำลังกลายเป็นรัฐธรรมนูญฉบับถูกคนโกงปราบ ... ปฏิรูปการเมืองจะสำเร็จไม่ได้ ถ้าบ้านเมืองไม่สุจริต”

ส่วนประธานกรรมการพัฒนาการเมืองฯ นายเสรี สุวรรณภานนท์ กล่าวรายงานประชาชน ในหัวข้ออดีต ปัจจุบัน และอนาคตการปฏิรูปการเมือง สะท้อนปัญหาความแตกแยกในระบบการเมืองไทย ในบางตอนว่า

“ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความสำคัญ ประชาชนควรศึกษาให้เข้าใจถ่องแท้ ...”

“ นักการเมืองต้องหยุดสร้างความแตกแยก หยุดล้วงละเมิดสถาบัน เพราะ
การทำเช่นนั้นสังคมไม่อาจปรองดองกันได้ ...”

“ ควรหันมารวบรวมผู้มีอุดมการณ์ในทางสร้างสรรค์สามัคคี สร้างพรรค
การเมืองเข้ามาประชันขันแข่งกัน ...”

“ ต้องทำให้พรรคการเมืองเป็นของประชาชน ไม่ใช่เป็นของนายทุนพรรค ...”

“ ไพรมารีโหวตเป็นกระบวนการสำคัญในการปฏิรูปพรรคการเมือง ...”

ปัญหาวิกฤติการเมืองที่สะท้อนจากปากของผู้หลักผู้ใหญ่ในรัฐสภาเป็นสิ่งที่
ยืนยันว่า ถึงเวลาการปฏิรูปการเมืองโดยประชาชนจากฐานล่าง เพราะการปฏิรูป
การเมืองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ที่ดำเนินการจาก “บนลงล่าง” นั้นแม้จะเกิดองค์กร
อิสระขึ้นมารับผิดชอบมากมาย แต่ผลลัพธ์การปฏิรูปกลับล้มเหลวโดยสิ้นเชิง

ในภาพรวมของรัฐสภาไทยในปัจจุบัน ถือว่ามีระดับคุณภาพ คุณธรรมและ
ความรับผิดชอบของนักการเมืองอยู่ในระดับต่ำเข้าขั้นวิกฤติ รัฐสภาไทยจึงเป็นรัฐสภา
ที่ด้อยคุณค่า มีความสร้างสรรค์ต่ำแต่อำนาจทำลายล้างสูงมาก ดังนั้น เป้าหมายสำคัญ
ของการปฏิรูปการเมืองโดยประชาชนในครั้งนี้อยู่ที่การเปลี่ยนรัฐสภาไทยให้เป็น
รัฐสภาวิถีใหม่

รัฐสภาประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภท ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ส.ส.) มีจำนวน 500 คน กับ สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) จำนวน 200 คน (ยกเว้น ส.ว. ใน
ชุดปัจจุบันที่มาโดยบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ มี 250 คน) สมาชิกรัฐสภาต่างมี
วาระในการทำงานที่ชัดเจน ส.ส 4 ปี ส่วน ส.ว. 5 ปี นั้นหมายความว่า จะต้องมีการ
เปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยการเลือกตั้งของประชาชนกันตามวงรอบ

โดยธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงทุกชนิด ช่วงการเปลี่ยนผ่านเป็นระยะที่เปราะบางและอ่อนไหวที่สุด เช่นเดียวกัน ในช่วงของการหมดวาระทางอำนาจหน้าที่ของนักการเมืองและจะต้องต่อสู้ดิ้นรนให้สามารถกลับสู่อำนาจอีกครั้ง จึงเป็นช่วงที่อ่อนแอและมีความเสี่ยงสูง ดังนั้นจึงเป็นจังหวะที่ดีที่สุดสำหรับขบวนการประชาชนในการเปลี่ยนรัฐสภาไทยให้เป็นรัฐสภาวิถีใหม่

มาพิสูจน์กันว่า ในการเลือกตั้ง ส.ส. 2566 ภาคประชาชนจะสามารถเปลี่ยนแปลงการเมืองไทยได้สักเพียงไหน

ด้วยจิตคารวะ
พลเดช ปิ่นประทีป
สมาชิกวุฒิสภา
ประธานสถาบันการเมืองวิถีใหม่
25 มีนาคม 2565

1

พรรคการเมือง วิถีใหม่

การสร้างพรรคการเมืองและนักการเมืองในวิถีใหม่

1) การสร้างสถาบันการเมืองแบบมืออาชีพ

พรรคการเมืองในวิถีใหม่ ควรมีความหมายและความมุ่งมั่นในการทำงานการเมืองในระบบเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และพัฒนาพรรคการเมืองของตนในแนวทางของการเมืองเชิงศีลธรรม มีประเด็นสำคัญที่ผู้สนใจควรเอาใจใส่ สร้างสรรค์ และลงมือดำเนินการ อาทิ

- ผู้นำและมวลสมาชิก ควรมีความหมายในการสร้างพรรคการเมืองของตนให้เป็นสถาบันพัฒนาการเมืองที่มั่นคงของประเทศ มุ่งในการทำงานการเมืองเพื่อประโยชน์สาธารณะในระยะยาว ได้ชื่อว่าเป็นพรรคการเมืองของมวลสมาชิก เป็นพรรคการเมืองที่มีระบบประชาธิปไตยภายในพรรค และถือประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง
- พรรคและมวลสมาชิก ควรให้ความสำคัญต่อประเด็นการมีผู้นำพรรค คณะกรรมการพรรค บุคลากรและสำนักงานใหญ่ของพรรคที่มีศักยภาพ มีภาพพจน์ดีงามและมีอุดมการณ์เพื่อส่วนรวมอย่างเสมอต้นเสมอปลาย
- พึงตระหนักว่าภารกิจของพรรคและนักการเมืองนั้นมีหลายด้าน มิใช่มีแค่การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น สมาชิกและผู้ปฏิบัติงานของพรรคควรเอาใจใส่ต่องานสำคัญของพรรคในทุกด้าน ทั้งงานการเมือง งานบริหารประเทศ (เมื่อเป็นรัฐบาล) งานนิติบัญญัติ (งานด้านรัฐสภา) งานพัฒนาวิชาการเชิงนโยบาย งานฐานข้อมูลและเทคโนโลยี ฯลฯ

- ผู้นำและผู้บริหารพรรค ควรมุ่งสร้างพรรคให้เป็นสถาบันทางการเมืองที่มั่นคงและมีความเป็นมืออาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานบริหารจัดการสำนักงานสาขาประจำเขตเลือกตั้งและสำนักงานตัวแทนพรรคประจำจังหวัด งานพื้นฐานที่ทำได้ด้วยการเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก งานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น พัฒนาศักยภาพมวลสมาชิก งานเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร งานคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล รวมทั้งงานสถาบันวิชาการและฝึกอบรมของพรรค

2) พรรคการเมืองและนักการเมืองในสถานการณ์ปัจจุบัน

ผู้ปฏิบัติงานทางการเมือง พึงตระหนักว่าพรรคการเมืองและนักการเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบัน ล้วนกำลังแหวกว่ายอยู่ในวังวนของการเมืองในวิถีเก่า ในขณะที่การสร้างพรรคการเมืองขึ้นใหม่ตามอุดมคตินั้นอาจเกิดขึ้นได้ยากและต้องลงทุนลงแรงที่สูงมาก

ดังนั้นการแสวงหาและเลือกสรรกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์แน่วคืดอันใกล้เคียงกับตน โดยต่างฝ่ายต่างมีความไว้วางใจต่อกันมากที่สุด เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานพัฒนาการเมืองร่วมกันในลักษณะผสมผสาน จึงนับว่าเป็นแนวทางเลือกแบบหนึ่งที่น่าสนใจและเพิ่มโอกาสความเป็นไปได้

- ในกรณีดังกล่าว ควรศึกษาและพัฒนาระบบการทำงานร่วมกันในความแตกต่าง ระหว่างนักการเมืองวิถีเก่ากับกลุ่มการเมืองวิถีใหม่ ซึ่งต่อไปอาจเรียกว่า “ระบบผสมผสาน” หรือ Hybrid โดยทั้งสองส่วนประกอบต่างก็อยู่ในองค์กรรวมของพรรคการเมืองเดียวกัน
- ควรรับรู้และยอมรับสภาพความแตกต่างระหว่างกลุ่มคนที่มาทำงานร่วมกัน ในฐานะ “พันธมิตร” หรือ “เพื่อนร่วมงาน” โดยพึงระมัดระวังที่จะไม่ถือเอาจุดอ่อนข้อจำกัดของอีกฝ่ายหนึ่ง มาเป็นข้อตำหนิ กล่าวโทษ หรือบั่นทอนความรักรักสมัครใจกันภายในพรรค

- ในแต่ละส่วนของระบบHybrid ต่างมีอัตลักษณ์หรือคุณสมบัติเด่นและข้อจำกัดของตน ต่างฝ่ายต่างต้องบริหารจัดการตนเอง รักษาอุปชวบนพัฒนาศักยภาพและนำจุดแข็งของตนมาทำประโยชน์ให้พรรคอย่างเต็มที่ ย้ำว่ามีใช้ทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง แต่ต้องมุ่งเป้าหมายที่ชัยชนะของพรรคและชัยชนะของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง
- ผู้ร่วมก่อตั้งและผู้บริหารของพรรค ต้องเข้าใจธรรมชาติความแตกต่างเช่นที่วานี้ และมีนโยบายสนับสนุนให้ระบบ Hybrid ได้ทำงานอย่างเป็นอิสระและใช้ศักยภาพที่เป็นจุดแข็งของทุกส่วน เพื่อลงสู้ศึกเลือกตั้งกันอย่างสุดฝีมือ และร่วมกันพัฒนาประเทศในระยะยาว

3) ว่าด้วยกลุ่มการเมืองย่อย

การรวมตัวเป็น “กลุ่มย่อย” ในพรรคการเมืองหนึ่งๆเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามปกติ บางทีถูกเรียกในเชิงลบว่า “มุ้ง” หรือ “ก๊วน” ทางการเมือง อันที่จริงเรื่องนี้เป็นเพียงการจัดตั้งและจัดการตนเองแบบหนึ่งนั่นเอง (Self organizing)

แต่การรวมตัวทำงานการเมืองในวิถีใหม่นั้น ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาศักยภาพมวลสมาชิกและเสริมสร้างระบบคุณธรรมจริยธรรม ให้สามารถทำงานพรรคและประชาชนได้อย่างเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ ต้องมิใช่การตั้งกลุ่มเพื่อต่อรองผลประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง อย่างที่นักการเมืองวิถีเก่าชอบทำกัน

- ควรตระหนักถึงความสำคัญในการยกระดับแนวคิด “การเมืองวิถีใหม่” ให้ขึ้นเป็นหลักการ แนวคิด ทฤษฎี หรือค่านิยม อันเป็นคุณค่ากลาง ที่ทุกฝ่ายทุกพรรค สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานการเมืองของตนได้ โดยไม่มีใครผูกขาดความเป็นเจ้าของ
- สมาชิกพรรคการเมืองเดียวกัน ควรระมัดระวังมิให้สังคมภายนอกเกิดความสับสน และไม่ทำให้ภายในพรรคเกิดความรู้สึกแบ่งแยกกันเป็นฝักฝ่าย ต้อง

ระมัดระวังอย่าให้เกิดความรู้สึกว่านี่เป็นการตั้งกลุ่มย่อยเพื่อยกตนข่มท่าน หรือเป็นการเอาดีเข้าตัวเอาชั่วให้คนอื่น

- ควรถือว่า การเข้าร่วมสร้างสรรค์พัฒนาพรรคการเมืองแบบ Hybrid นั้น มิใช่ความบังเอิญ แต่เป็นหลักยุทธศาสตร์ประการหนึ่งที่สอดคล้องกับ สถานการณ์ความเป็นจริง จึงควรช่วยกันทำงานพัฒนาพรรคหรืองาน ส่วนรวมขององค์กรของตนอย่างเสียสละทุ่มเท
- การทำงานปฏิรูปการเมืองและการเข้าสู่สมรภูมิทางการเมืองระดับชาติ มิใช่ “การเล่นเรือนน้อย” สมาชิกกลุ่มและผู้ปฏิบัติงานของพรรคจึงควรต้อง มุ่งมั่นทุ่มเททำงาน เพื่อมุ่งชัยชนะของพรรคและไม่ละทิ้งเป้าหมายการ ปฏิรูปการเมือง รวมทั้งควรตระหนักและมีสำนึกตลอดเวลาว่างานนี้มีใช้ “ช่องทาง” ที่ใครจะแอบแฝงเข้ามาเพื่อหาเศษหาเลยแบบนักการเมือง วิถีเก่า
- ในกรณีคนในกลุ่มไปสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคใดพรรคหนึ่งกันแบบเป็น กลุ่มเป็นก้อน โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่มาจากเครือข่ายการเมืองวิถีใหม่ซึ่งมี ความศรัทธาในเรื่องการเมืองเชิงศีลธรรมร่วมกัน แต่ละคนย่อมเหมือนเป็นคน จากครอบครัวเดียวกัน เมื่อสมัครเข้าไปอยู่ในพรรคเดียวกันอีก เป็น เสมือนการ “ออกเรือน” แบบรวมหมู่ จึงเป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องตระหนัก ว่า จากนี้ เป็นต้นไป เมื่อตนเข้ามาเป็นสมาชิกของครอบครัวใหม่แล้ว จะต้อง รักษาคุณธรรม จริยธรรมและชื่อเสียงเกียรติภูมิของวงศ์ตระกูลเดิม (“การเมืองวิถีใหม่”) เอาไว้ให้ดี อย่าให้เป็นที่ยังเกลียดและนิทาหลัง อีกด้านหนึ่งต้องสร้างความเป็นทีมที่ดีและเข้มแข็งของครอบครัวใหม่ ทำตัว เป็นแบบอย่าง มีวัตรปฏิบัติที่เหมาะสม อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

2

ปัจจัยที่มีผลต่อชัยชนะ การเลือกตั้ง

จากบทความวิชาการและงานวิจัยการเมืองไทยหลายชิ้น ซึ่งประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อชัยชนะการเลือกตั้ง ประมวลได้อย่างน้อย 6 ปัจจัยหลัก ดังนี้

- (1) **“การใช้เงินทุ่มซื้อเสียง”** จนสามารถชนะคู่แข่ง ปัจจุบันนี้เป็นปัญหาที่หนักหนาสาหัสที่สุดในระบบการเมืองไทยในปัจจุบัน ทีมปฏิบัติงานจังหวัดของเราจะต้องเผชิญหน้าและใช้ปัญญาเอาชนะสถานการณ์นี้ให้จงได้ อีกด้านหนึ่งควรตระหนักกว่านี้เป็นอาวุธหลักของนักการเมืองวิถีเก่า รวมทั้ง สส. ที่ครองแชมป์ในปัจจุบันซึ่งเป็นคู่แข่งคนสำคัญของผู้ทำชิงในทุกพื้นที่ พวกเขาจะใช้อำนาจเงินร่วมกับระบบหัวคะแนนและระบบอุปถัมภ์ (บ้านใหญ่) มากวาดคู่แข่งทุกคนให้ตกจากเวที
- (2) **“กระแสพรรค”** เป็นปัจจัยเกื้อหนุนสำคัญในระดับชาติ ที่ช่วยให้การหาเสียงของผู้สมัครในพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ จากตัวอย่างการเลือกตั้งหลายครั้งในอดีต กระแสพรรคอันเกิดจากนโยบายที่โดนใจชาวบ้านและชื่อเสียงของผู้นำพรรคที่ประชาชนเชื่อถือ ได้พิสูจน์แล้วว่าสามารถนำพาผู้สมัครโนเนมหน้าใหม่ เข้าสู่รัฐสภาามากต่อมาก
- (3) **“หัวคะแนน”** เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในระดับท้องถิ่น ที่จะทำให้ผู้สมัครได้รับคะแนนเสียงอย่างเป็นกอบเป็นกำ โดยเฉพาะเมื่อนักการเมืองวิถีเก่าได้นำมาใช้ผนวกกับพลังอำนาจทางการเงินและอิทธิพลท้องถิ่น ดังนั้น สำหรับนักการเมืองวิถีใหม่ซึ่งเป็นผู้ทำชิง จึงต้องแสวงหาผู้มีอิทธิพลทางความคิดในรูปแบบใหม่ อาทิ Fan Club (FC) และผู้นำชุมชนตามธรรมชาติที่ชาวบ้านเคารพนับถือ (Local Influencers) ซึ่งถ้าผู้ปฏิบัติงานการเมืองสามารถเข้าถึงตัวบุคคลที่มีคุณภาพเหล่านี้ ความครอบคลุมพื้นที่และมีจำนวนที่มากเพียงพอ ย่อมสามารถพลิกคูลและเอาชนะได้เช่นกัน
- (4) **“นโยบายพัฒนาชุมชนท้องถิ่น”** ที่ประชาชนรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะสร้าง *กระแสพื้นที่* ให้มีความร้อนแรง แหวกกระแสเงินตราและอิทธิพลท้องถิ่น หากผู้ปฏิบัติงานหรือทีมจังหวัดสามารถเข้าไปนั่งในหัวใจของผู้นำธรรมชาติและชาวบ้านได้

- (5) “**ตัวบุคคล**” ที่พรรคและกระบวนการเลือกตั้งขั้นต้นเสนอให้ประชาชนเลือก ถ้าเป็น “คนที่ใช่” และโดดเด่นในสายตาของชาวบ้าน ก็จะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นำชัยชนะได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีกระบวนการสร้างนโยบายที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ก็จะมีจุด “กระแสพื้นที่-กระแสบุคคล” ช่วยให้ข่าวสารเกิดการกระจายตัวไปอย่างรวดเร็ว แบบปากต่อปาก
- (6) “**กลุ่มประชากรอยากเปลี่ยน**” เช่น คนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ กลุ่มคนชายขอบ กลุ่มอาชีพเฉพาะ กลุ่มศรัทธาทางศาสนา ฯลฯ การเข้าถึงกลุ่มก้อนของคนเหล่านี้มีตัวอย่างความสำเร็จให้เห็นมาแล้วในการเลือกตั้งระดับเขตหลายครั้ง ถ้ากลุ่มเหล่านั้นเป็นกลุ่มที่ใช่และมีมวลที่มากเพียงพอ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรในเขตเลือกตั้งให้รู้จักผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง จึงมีความจำเป็น

3

สร้างกระแส ความนิยม

กระแสความนิยมที่จะนำพาให้ผู้สมัครสส.เขต สามารถชนะการเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภาได้ ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ

1) กระแสพรรค

เป็นกระแสที่ประชาชนมีความนิยมชมชอบต่อพรรคการเมืองหนึ่ง เป็นบทบาทของผู้นำและองค์กรพรรคส่วนกลางจะต้องมีกลยุทธ์และการดำเนินการที่ชาญฉลาด ซึ่งมีปัจจัยองค์ประกอบที่ควรคำนึง ได้แก่

- ปัจจัยด้านผู้นำ บุคลากร
- พันธมิตรที่เข้ามาร่วมงานกับพรรค กลุ่มการเมืองย่อยที่เข้ามาร่วมเป็นองค์ประกอบ
- ภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือจากสังคม
- นโยบายพรรคที่โดนใจประชาชน
- กระแสสนับสนุนจากผู้นำทางสังคมที่หลากหลาย รวมทั้งผู้นำชุมชนฐานราก

2) กระแสพื้นที่

เป็นกระแสที่ประชาชนในเขตเลือกตั้งหนึ่งจะมีต่อผู้สมัครเลือกตั้งที่เสนอตัวให้เขาเลือก เป็นหน้าที่ของผู้สมัครเองจะต้องทำงานอย่างหนักเพื่อให้ประชาชนได้รู้จักจดจำได้ และนิยมชมชอบ พร้อมทั้งจะลงคะแนนเลือก ซึ่งมีปัจจัยที่ควรคำนึง ได้แก่

- การมีทีมงานพื้นที่ที่เข้มแข็ง น่าเชื่อถือ
- นโยบายพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของทีมพื้นที่ที่โดนใจชาวบ้าน ประชาชนรู้สึกเป็นเจ้าของนโยบายเหล่านั้นด้วย

- การเข้าถึงตัว Local influencers ด้วยกระบวนการนโยบายพัฒนาพื้นที่แบบมีส่วนร่วม (เป้าหมาย 500-1,000 คน / จังหวัด)
- การสร้างความสัมพันธ์ที่จริงใจกับผู้นำองค์กรชุมชนและชุมชนเข้มแข็งในพื้นที่ โดยเฉพาะผู้นำในระดับ “ต้นแบบ” (เป้าหมาย 3-5 แห่ง/อำเภอ)

4

พรรคที่ใช้ พรรคที่ชอบ

พึงตระหนักว่า การทำงานใหญ่และยากให้สำเร็จได้นั้น เราไม่อาจทำได้ตามลำพัง จำเป็นต้องค้นหาพันธมิตรที่ไว้วางใจได้และมีเป้าหมายใหญ่ร่วมกัน เรียกว่าพันธมิตรในเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic partner) และร่วมทำงานกันอย่างจริงจัง บนพื้นฐานของความเชื่อมั่นไว้วางใจ

เคารพในความแตกต่าง ไม่เรียกร้องให้เขาต้องเป็นอย่างเรา ไม่คอยจับผิดเพื่อน ไม่เอาจุดอ่อนเพื่อนมาขยาย ตรงกันข้ามต้องมองหาจุดแข็งของเขาและพยายามหนุนช่วย เกื้อกูลกันอย่างมีหลักการ ให้เพื่อนสามารถแสดงฝีมือได้อย่างเต็มที่ แสดงความชื่นชมยินดีเมื่อเพื่อนได้ชัยชนะ ปลอดภัยให้กำลังใจเมื่อประสบความล้มเหลว

- ในการเลือกพรรคการเมือง “**ที่ใช้**” และ “**ที่ชอบ**” แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นแรก ให้ผู้ประสานงานเขตยุทธศาสตร์และคณะกรรมการหลัก เป็นผู้ร่วมกันเลือกพรรคการเมืองเท่าที่มีอยู่ในตลาดการเมือง โดยพิจารณาคุณสมบัติพรรคการเมือง “**ที่ใช้**” จากหลักการและหลักเกณฑ์สำคัญ
- ขั้นที่สอง ให้ทีมจังหวัดและทีมคณะทำงานประจำพื้นที่เลือกตั้ง เป็นผู้ใช้ดุลพินิจกันเองในการเลือกพรรคการเมือง “**ที่ชอบ**”
- เมื่อเลือกพรรคการเมืองพันธมิตร “**ที่ใช้**” และ “**ที่ชอบ**” ได้แล้ว ควรจัดตั้ง-เตรียมการกลุ่มประชาชน โดยเฉพาะญาติสนิทมิตรสหายที่สนับสนุนให้เราเข้าแสดงบทบาททางการเมืองในระดับชาติ เตรียมการสมัครเข้าเป็นสมาชิก พรรค “**ที่ใช้**” และพรรค “**ที่ชอบ**” เมื่อสถานการณ์และ

- ช่วงจังหวะเวลามาถึง ทั้งนี้ก็เพื่อจะไปร่วมสานพลังสร้างการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในระดับชาติด้วยกัน
- เครือข่ายจังหวัดวิถีใหม่มีนโยบายสนับสนุนผู้ปฏิบัติงานการเมืองของเครือข่ายทุกคน ทุกทีม ให้มีโอกาสในการลงสู่ศึกการเลือกตั้งทั่วไป
- เพื่อแสดงฝีมือและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ โดยพยายามเข้าไปทำงานผ่านพรรคการเมืองพันธมิตร “ที่ใช่” และ “ที่ชอบ” ทั้งนี้ควรเป็นการเข้าไปทำงานพรรคในลักษณะ “เป็นทีม” มากกว่า “ฉายเดี่ยว”

กระบวนการ เลือกพรรคพันธมิตรในวิถีใหม่

หลักเกณฑ์สำหรับ พรรคการเมือง “ที่ใช่”

- 1) ไม่สร้างความแตกแยก ไม่สุดโต่ง
- 2) ไม่ใช้เพชฌฆาต ไม่ใช้ความรุนแรง
- 3) ไม่จงใจทำผิด-ทำกายกกฎหมาย
- 4) ไม่มีภาพลักษณ์ทุจริตคอร์รัปชัน

คณะกรรมการแกนนำ เป็นผู้พิจารณา

จากรายชื่อพรรคการเมืองในรัฐสภา
ปัจจุบัน และพรรคการเมืองหน้าใหม่
ที่ประกาศตัวแล้ว โดยรับฟังความคิดเห็น
ของสมาชิกระดับ ต่าง ๆ อย่างรอบคอบ

บัญชี (1)
พรรคการเมือง “ที่ใช่”

บัญชี (2)
พรรคการเมือง “ที่กำกวม”

บัญชี (3)
พรรคการเมือง “ที่ไม่ใช่”

พรรคการเมือง “ที่ชอบ”

(ข้อเสนอแนะสำหรับทั้งจังหวัด ทีมเขตเลือกตั้ง และปัจเจกบุคคล)

- 1) ต่างฝ่ายต่างต้องการกันและกันด้วยความใจจริง
- 2) มีภาพลักษณ์ที่ดี สามารถไปด้วยกันได้
- 3) มีโอกาสได้ลงแข่งขันในนามพรรค
- 4) รู้สึกมีความอบอุ่น มีความสุข

นี่คือ
พรรค “ที่ใช่” (ของใคร)

และ

พรรค “ที่ชอบ” (ของใคร)

5

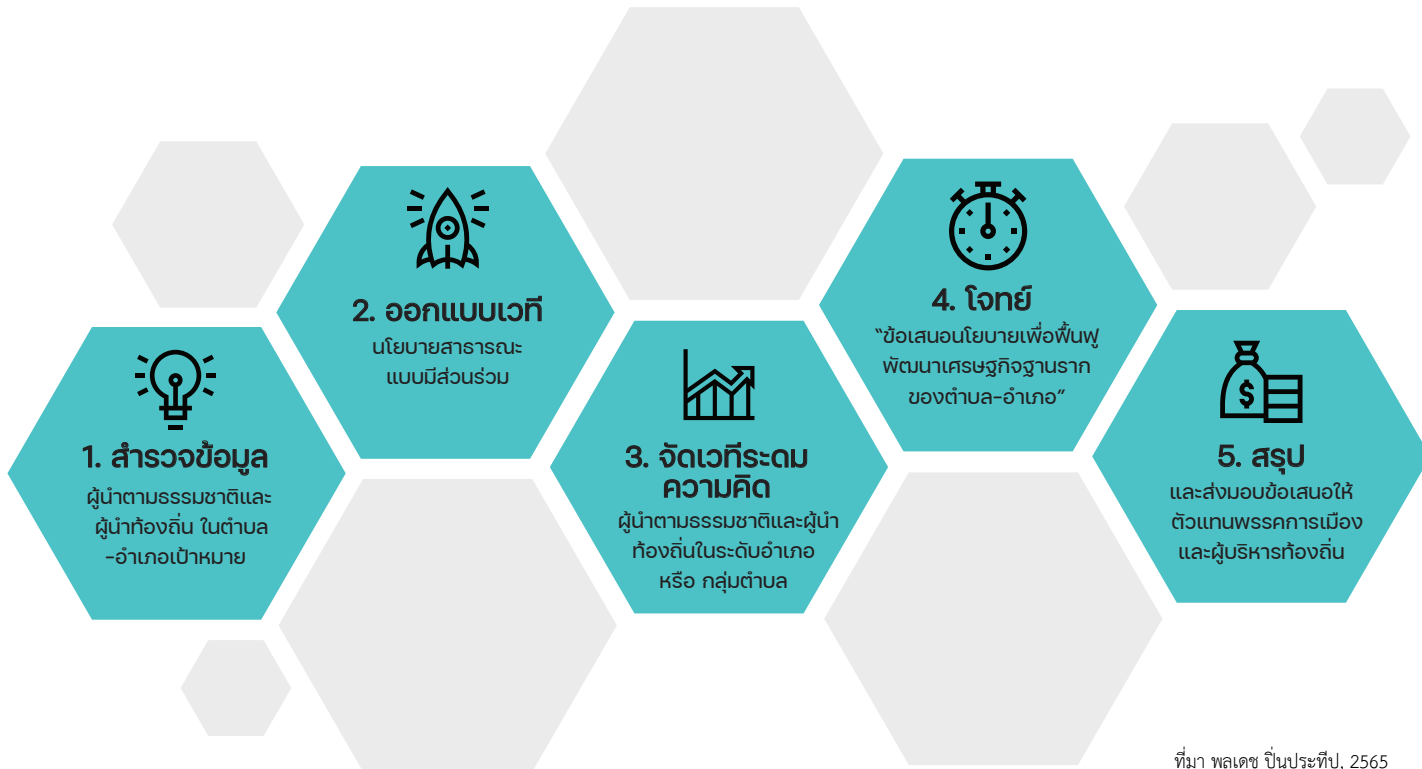
หาเสียงใน วิถีใหม่

ในภาพรวม สมาชิกเครือข่ายการเมืองวิถีใหม่ควรเป็นผู้ถ่อมตน สงบเสงี่ยม และตระหนักตนเสมอว่า เราคือนักการเมืองหน้าใหม่ อ่อนประสบการณ์ ในสายตาของคนทั่วไป เราเป็นเพียงนักการเมืองเกรด D แต่ก็พร้อมสู้ศึกเลือกตั้งในพื้นที่ของเรา โดยไม่เกี่ยงคู่ต่อสู้

- หนทางเดียวที่นักการเมืองหน้าใหม่เกรด D จะสามารถสู้อำนาจเงินและอำนาจอิทธิพลในท้องถิ่นได้ คือ *การเล่นเป็นทีม* การสู้แบบ **“ฉายเดี่ยว”** มีโอกาสสูญเนื้อได้โดยง่าย โอกาสรอดมีน้อย ในการลงสู้ศึกครั้งนี้ ไม่ต้องการซูเปอร์สตาร์ที่วิ่งโร่ออกไปให้คู่ต่อสู้พาดพิงอย่างง่ายดาย แต่ต้องการทีมที่แข็งแกร่ง สามัคคี มีระเบียบวินัย เสียสละและซันอาสาสู้อย่างเป็นทีม สู้ทั้งทีม ชนะทั้งในเกมและชนะใจคนดูรอบสนาม
- ต้องสร้าง **“ทีมจังหวัด”** ให้เป็นกลไกในการวางแผนและกำหนดกรอบเป้าหมายพื้นที่ในการปฏิบัติการ รวมทั้งพยายามวางแผนให้มีเวลาลงมือทำงานล่วงหน้าในภาคสนาม ให้ได้มากที่สุด
- ผู้นำองค์กรชุมชน ชุมชนเข้มแข็งต้นแบบ และปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่ (เป้าหมาย 3,000-5,000 คน ในแต่ละจังหวัด) คือผู้นำตามธรรมชาติ กลุ่มเป้าหมาย ที่ชาวบ้านมีความศรัทธา คนเหล่านี้คือ Local Influencers ที่ผู้ปฏิบัติงานทางการเมืองทุกทีมจะต้องเข้าไปให้ถึง เพื่อจะมีโอกาสพลิกเอาชนะอำนาจเงินและอิทธิพลของระบบบ้านใหญ่

- สำหรับวิธีการเข้าถึงกลุ่มผู้นำตามธรรมชาติในชุมชนเหล่านี้ ถ้าพึ่งการเดินเคาะประตู หรือการเอาข้าวของไปแจกอย่างแต่ก่อน อาจใช้ไม่ได้ผล ควรพิจารณาใช้กระบวนการจัดให้มีเวที Dialogue โดยเชิญชวนพวกเขามาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีโจทย์การจัดทำข้อเสนอ “นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก” ของชุมชน อำเภอ จังหวัดของเขาเป็นสำคัญ และผู้ปฏิบัติงานของพรรคควรพิจารณาตัวที่จะนำข้อเสนอเหล่านี้ไปผลักดันผ่านพรรคและรัฐบาลต่อไป
- ควรตระหนักว่า “นโยบายที่ดีที่สุดในการรับรู้ลึกของผู้นำชาวบ้าน คือ นโยบายที่เขามีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของ” ทีมปฏิบัติงานพื้นที่จึงใช้โอกาสเหล่านี้เพื่อเปิดตัวและเข้าไปนั่งในหัวใจของเขา เพราะนี่จะเป็นจุดเริ่มที่สำคัญของการสร้าง “กระแสพรรค” ในระดับชาติ และสร้าง “กระแสบุคคล” ในระดับพื้นที่ไปพร้อมกัน

กระบวนการจัดทำข้อเสนอ
นโยบายสาธารณะที่ประชาชนต้องการ
“ฟื้นฟูพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากโดยชุมชนท้องถิ่น”

6

เลือกตั้งขั้นต้น

เพื่อวางโครงสร้างพื้นฐานภายในพรรคและระบบรองรับกระบวนการเลือกตั้งขั้นต้น (Primary Vote) ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ผู้ชนอาสาผู้เลือกตั้งของพรรค ควรร่วมกันดำเนินการ ดังนี้

- เริ่มต้นจากการรวบรวม “**ผู้สนใจลงสู่เลือกตั้ง**” ในแต่ละเขต แต่ละจังหวัด เพื่อนำไปสู่การสร้าง “**ทีมผู้ปฏิบัติงาน**” ประจำพื้นที่ของจังหวัดนั้นๆ (เรียกง่าย ๆ ว่า ทีมจังหวัด)
- ทีมจังหวัด มีภารกิจในการขยายฐานสมาชิกพรรคและผู้สนับสนุนพรรค เน้นสมาชิกพรรคที่มีคุณภาพมากกว่าสมาชิกในเชิงปริมาณ สมาชิกพรรคควรเป็นผู้ที่มีความสนใจทางการเมือง มีความเชื่อมั่นต่อแนวนโยบายและบุคลากรของพรรค สนใจใจเข้าเป็นสมาชิกพรรค และเข้ามาด้วยความสำนึกในการเป็นเจ้าของพรรค
- เมื่อถึงจังหวะเวลาที่ต้องคัดเลือกตัวบุคคลเพื่อเป็นตัวแทนของทีมจังหวัดลงสู่ศึกในเขตเลือกตั้ง ควรมีการจัดทำโพลสำรวจความนิยมของประชาชนเป็นการภายในอย่างง่าย ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ประกอบในกระบวนการพูดคุย ปรึกษาหารือกันภายในทีมจังหวัด
- ทีมจังหวัดต้องร่วมกันหา “**ฉันทามติ**” ว่า ในหมู่พวกเราภายในทีม ใครคือผู้ที่เหมาะสมและมีโอกาสชนะศึกครั้งนี้ได้มากที่สุด ในขั้นตอนนี้ควรหลีกเลี่ยงวิธีการโหวตหรือการลงประชามติแบบเอาแพ้เอาชนะ เพราะไม่ว่าจะแบบปิดลับหรือแบบเปิดเผย การตัดสินใจแบบแพ้-ชนะเช่นนี้ มักเป็นจุดเริ่มของความแตกแยกในระดับทีมงานและองค์กร

- เมื่อถึงขั้นที่ได้ตัว “**ผู้สมัครของพรรค**” ว่าใครเป็นผู้ลงสู้ศึกในนามของทีมแล้ว ทีมจังหวัดควร “**จัดทัพ**” การทำงานเสียใหม่ เพื่อรับมือกับภารกิจการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยตรง ต้องทำให้ชัดเจนว่าใครมีตำแหน่งหน้าที่อะไร โดยไม่จำเป็นต้องแก่งแย่งกันเป็นตัวแทนลงสนามอีก เพราะงานการเมืองในวันข้างหน้า ยังมีตำแหน่งหน้าที่และบทบาทให้แต่ละคนสามารถแสดงได้อีกมากมายและหลากหลาย ทั้งงานในด้านรัฐสภา(กรรมาธิการ อนุกรรมาธิการ ทีมผู้ช่วย ส.ส. และที่ปรึกษา) และงานในฝั่งรัฐบาล (ผู้ช่วยรัฐมนตรี ทีมงาน และกรรมการในองค์กรต่างๆ)
- “**เป้าหมาย**” ที่ทีมจังหวัดควรทำทลายตนเองและยึดกุมให้มั่น คือ “**ทำอะไรจะได้ชัยชนะในทุกเขตเลือกตั้งของจังหวัด และสามารถกวาดเก็บคะแนนปาร์ตี้ลิสต์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้**”
- ทีมจังหวัดควรร่วมกับคณะกรรมการของพรรค ในการพิจารณากำหนดตัวผู้สมัครในขอบเขตพื้นที่จังหวัดของตน โดยในกรณีที่พรรคต้องการส่งนักการเมืองสาย A ลงแข่งในพื้นที่ใด ผู้ปฏิบัติงานและทีมจังหวัดควรหลีกเลี่ยงให้โดยไม่มีเงื่อนไข ไม่แสดงความน้อยอกน้อยใจ และควรพิจารณาตัวเข้าร่วมเป็นทีมทำงานสู้ศึกเลือกตั้งของพรรคด้วยความเต็มใจ
- กรณีที่พรรคมอบหมายพื้นที่ใดให้กลุ่มสาย D เป็นผู้จัดคนลงสู้ศึก ทีมงานจังหวัดควรใช้ระบบ “**หาฉันทามติ**” กันเองภายในทีมเป็นหลัก เพื่อให้ได้ข้อยุติเสียก่อนการทำไพรมารีโหวต
- ส่วนในกรณีที่พรรคเสนอชื่อนักการเมืองระดับ B หรือ C ลงแข่งขันเป็นตัวแทนในพื้นที่ของเรา กรณีเช่นนี้ เราควรยืนยันหลักการที่จะใช้ระบบ Primary Vote เพื่อตัดสินกันตามกติกา โดยแสดงสปิริตความเป็นนักกีฬาให้เป็นที่ประจักษ์

เลือกตั้งขั้นต้น ในวิธีใหม่

รวบรวม

“ผู้สนใจลงสู่ศึกเลือกตั้ง”

สร้าง

“ทีมปฏิบัติงานการเมือง”

ประจำพื้นที่
(77 ทีม 77 จังหวัด)

ขยาย/สร้างฐาน

“สมาชิกพรรค” และ
ผู้สนับสนุน (ที่มีคุณภาพ)

จัดกระบวนการ

เรียนรู้แลกเปลี่ยนและ
แสวงหาฉันทามติกันในทีม

เข้าร่วมพิจารณา

คัดทีมสู่ศึกพร้อมกับ
คณะกรรมการพรรค

กรณี 1

เป็นเขตที่พรรคมอบสาย D
รับผิดชอบโดยตรง

ตั้งเป้าหมาย

ชัยชนะทุกเขตเลือกตั้ง
ทั้งจังหวัด และกวาดเก็บ
คะแนนปาร์ตี้ลิสต์
ให้ได้มากที่สุด

เมื่อกำหนดตัว

“ผู้สมัครของพรรค” ได้แล้ว
ทีมจังหวัดควรจัดทัพใหม่เพื่อ
ภารกิจรณรงค์ศึกเลือกตั้ง
โดยเฉพาะ

กรณีที่ 3

เป็นเขตที่ทับซ้อนกันระหว่าง
สาย B/C/D

กรณีที่ 2

เป็นเขตที่พรรคต้องการส่ง
นักการเมืองสาย A ลงสู่ศึก

7

บริหารงบ เลือกตั้งวิถีใหม่

ในพรรคการเมืองที่เป็นระบบผสมผสาน (Hybrid) อาจต้องบริหารงบประมาณสนับสนุนการลงสู่ศึกเลือกตั้ง โดยแยกเป็น 2 ระบบ ให้ทำงานคู่ขนานกันไป คือ แบบวิถีเก่าและแบบวิถีใหม่ ทั้งนี้เพื่อรักษาจุดแข็งที่แตกต่างกันเอาไว้สำหรับต่อสู้กับคู่แข่งชั้นจากพรรคอื่น

บริหารงบประมาณวิถีใหม่ ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

วิถีเก่า

- พรรคสนับสนุนค่าใช้จ่ายพื้นฐานเป็นรายบุคคลผู้สมัครลงทุนเพิ่มเติมตามกำลัง
- พรรคลงทุนเพิ่ม (ตามเดือนไซซ์คอลเลจ) สำหรับผู้สมัครทีม A
- พรรครับความเสี่ยงทั้งหมด มักถูกผู้สมัครค้ากำไรและไม่โปร่งใส ตรวจสอบไม่ได้

วิถีใหม่

- พรรคสนับสนุนค่าใช้จ่ายพื้นฐานเป็นรายทีมพื้นที่ (จังหวัด) ผู้สมัครลงทุนเพิ่ม ตามข้อตกลงแบบรวมหมู่
- ทีมพื้นที่เป็นผู้รับผิดชอบเงินกองทุนกลางร่วมกัน ทำบัญชีรับจ่ายโปร่งใส คล่องตัว มุ่งชัยชนะด้วยเงินลงทุนแบบพอเพียง
- โนกรณิผล Poll สื่อนวายุกระต๊อบจาก D-C-B-A พรรคอาจสนับสนุนด้วยกลไกจากส่วนกลาง ตามดุลพินิจ

ที่มา พลเดช ปิ่นประทีป, 2565

1) การบริหารงบหาเสียงแบบวิถีเก่า

- หลักการที่ควรดำรงไว้ คือ ระบบสนับสนุน “ค่าใช้จ่ายพื้นฐาน” เป็นรายบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน โดยเปิดโอกาสให้ผู้สมัครสามารถลงทุนเพิ่มเติมได้ตามกำลังความสามารถของแต่ละบุคคล
- พรรคอาจลงทุนเพิ่มเติมสำหรับผู้สมัครทีม A ตามเงื่อนไขข้อตกลงเฉพาะราย
- พึงตระหนักว่าการสนับสนุนในรูปแบบวิถีเก่าเช่นนี้ พรรคเป็นฝ่ายรับความเสี่ยงทั้งหมด ซึ่งที่ผ่านมาพรรคมักถูกผู้สมัครจำนวนมากที่เข้ามาแบบค้ำกำไร และไม่มีควมโปร่งใสในการแสดงบัญชีรับจ่าย ตรวจสอบไม่ได้

2) บริหารงบหาเสียงในวิถีใหม่

- สำหรับกลุ่มนักการเมืองวิถีใหม่ เป็นผู้ที่เข้ามาทำงานการเมืองแบบจิตอาสา ชื่อสัตย์ซื่อตรง และมีจริยธรรม ต้องไม่ทำให้เรื่องเหล่านี้เป็นภาระแก่พรรค
- พรรคควรสนับสนุน “ค่าใช้จ่ายพื้นฐาน” ตามจำนวนผู้สมัครตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยจ่ายให้เป็นรายทีมพื้นที่(จังหวัด)แทนการจ่ายเป็นรายบุคคล ผู้สมัครทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และสามารถร่วมกันลงทุนเพิ่มเติมได้ตามข้อตกลงแบบรวมหมู่
- ทีมพื้นที่เป็นผู้รับผิดชอบงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากพรรค โดยจัดตั้งเป็น “กองทุนกลาง” และมีผู้สมัครเป็นคณะกรรมการจัดการร่วมกัน มีการจัดทำบัญชีรับจ่ายให้โปร่งใส สามารถใช้จ่ายในการทำงานได้อย่างคล่องตัว
- ทีมพื้นที่ต้องทำงานรณรงค์หาเสียงอย่างมีแบบแผน ควรจัดทำ “แผนงานและโครงการ” ในการรณรงค์หาเสียงโดยมุ่งชัยชนะด้วยเงินลงทุนแบบ

พอเพียง รวมทั้งมีการสรุปประเมินผลการทำงานและการบริหารจัดการในเชิงความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ เป็นรายทีม(จังหวัด)ด้วย

- ในกรณีผล Poll ของผู้สมัครกลุ่มการเมืองวิถีใหม่ในพื้นที่ใด ส่อแววยกระดับความนิยมจากเกรด D ขึ้นมาเป็นเกรด C เกรด B หรือเกรด A พรรคอาจให้การสนับสนุนด้วยกลไกจากส่วนกลางโดยตรงแบบเฉพาะจุด ทั้งนี้ตามดุลพินิจของคณะกรรมการพรรค

8

แผนงานสู่ศึก เลือกตั้ง ส.ส. 2566

1) จัดตั้งชุมชนฐานราก วางพื้นฐานให้มั่นคง

- ชุมชนฐานราก โดยทั่วไปหมายถึง ชุมชนท้องถิ่นในระดับหมู่บ้าน ตำบล และชุมชนในเขตเมืองตามระบบการปกครองท้องถิ่น เป็นที่ที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ของสังคมไทยอาศัยอยู่ ซึ่งในที่นี้ไม่นับรวมชุมชนสมัยใหม่ที่เกิดจากการรวมตัวและติดต่อสื่อสารกันผ่านเทคโนโลยีโดยไม่มีขอบเขตพื้นที่ที่ชัดเจน
- ในชุมชนท้องถิ่นทั่วไปมีผู้นำ 2 ประเภท ได้แก่ **ผู้นำที่เป็นทางการ** คือ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิกและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยผ่านระบบการเลือกตั้งตามระเบียบข้อบังคับและกฎหมายเฉพาะของตน ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือ **ผู้นำที่ไม่เป็นทางการ** ซึ่งมักเป็นผู้นำที่เกิดจากการรวมตัวเพื่อแก้ปัญหาและจัดการตนเองของชาวบ้าน ในลักษณะที่เรียกว่า “**องค์กรชุมชน**” ผู้นำแบบนี้มิได้มาจากการเลือกตั้งลงคะแนน แต่มาจากระบบจิตอาสาและฉันทามติหรือความเห็นพ้องต้องกันของกลุ่มชุมชนเหล่านั้น
- ผู้นำที่เป็นทางการเป็นกลุ่มเป้าหมายที่นักเลือกตั้งและระบบอุปถัมภ์ “**บ้านใหญ่**” ใช้เป็นหัวคะแนนหรือลูกมือในการแจกจ่ายเงินซื้อเสียง ซ้ำแล้วซ้ำอีกอย่างยาวนาน จนแทบไม่เหลือความบริสุทธิ์ แต่ผู้นำตามธรรมชาติมักเข้าถึงยากและถูกนักเลือกตั้งมองข้าม ตัวอย่างเช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำองค์กรชุมชน และผู้นำชุมชนเข้มแข็งในระดับ “**ต้นแบบ**” ทั้งหลาย

- อย่างไรก็ตาม แม้ผู้นำชุมชนตามธรรมชาติเหล่านี้จะมีเกียรติ ศักดิ์ศรีและภูมิปัญญาที่เป็นภูมิคุ้มกันด้านคุณธรรมความดีงาม แต่ก็มักอยู่กันอย่างกระจัดกระจาย ปลีกวิเวกจากการเมืองเชิงอำนาจ ดังนั้นถ้าต้องการที่จะอาศัยพลังภูมิปัญญาของท่านมาร่วมแก้ไขปัญหามือเมืองในระดับโครงสร้างส่วนบน ก็จำเป็นต้องชี้ประเด็นความจำเป็น หลักการและเหตุผลที่หนักแน่น รวมทั้งต้องทำงานจัดตั้งทางความคิดกันอย่างเป็นระบบ

2) เวทีนโยบายเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาโดยชุมชน

- กระบวนการมีส่วนร่วมในเวทีนโยบายสาธารณะ เป็นเพียงตัวอย่างวิธีการเข้าถึงกลุ่มผู้นำตามธรรมชาติในชุมชนท้องถิ่นที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะผู้นำเหล่านี้เป็นผู้ที่พื้นฐานทางสติปัญญาและมีภาวะผู้นำของชาวบ้าน ทั้งปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำองค์กรชุมชน และผู้นำชุมชนเข้มแข็งต้นแบบต่างมีความสนใจต่อเรื่องงานพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวอยู่เป็นทุนเดิม
- ประเด็นนโยบายการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและฟื้นฟูเศรษฐกิจฐานราก นับเป็นเรื่องใกล้ตัวและเป็นเรื่องที่ผู้นำชุมชนตามธรรมชาติมีประสบการณ์แนวคิดและองค์ความรู้ เมื่อได้รับเชิญเข้าร่วมเวทีแสดงความคิดเห็นด้วยการให้เกียรติ อีกทั้งหากรู้ว่าคุณคิดเห็นของตนจะมีส่วนในการกำหนดเป็นนโยบายการพัฒนาประเทศก็จะยิ่งภาคภูมิใจ ความเชื่อถือไว้วางใจจะเกิดตามมา
- เนื่องจากผู้นำชุมชนตามธรรมชาติเป็นผู้ที่ได้รับความเคารพนับถือในด้านความเสียสละและคุณงามความดี ทำให้ท่านมีอิทธิพลต่อความคิดของชาวบ้าน อาจเรียกว่าเป็น **Local Influencer** แบบหนึ่ง สมมติว่ามีผู้นำตามธรรมชาติ 20,000 คน ที่โอกาสเข้าร่วมเวทีนโยบายสาธารณะและรู้สึกเป็นเจ้าของนโยบายเศรษฐกิจฐานราก จะส่งผลสะท้อนไปถึงผู้นำองค์กร

ชุมชน 300,000 องค์กรแบบปากต่อปาก เกิดเป็น “กระแสพื้นที่” และ
ความนิยมต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไปโดยปริยาย

กระบวนการทำงานของเครือข่าย Action Communication

**78 ทีม
จังหวัด**

**400 เวทีนโยบาย
เศรษฐกิจฐานราก
โดยประชาชนชาวบ้าน
20,000 คน**

**20 นโยบายรูปธรรม
จากชุมชน ก่อตั้ง
ฐานล่าง (TOP20)**

**ประชาชนผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งในชุมชน
15.0 ล้านคน**

**ผู้นำตามธรรมชาติ
และองค์กรชุมชน
300,000 องค์กร**

**สื่อข้อความ/คลิปสั้น
ผ่านโซเชียลมีเดีย
รณรงค์การเมืองเชิง
ศีลธรรม และนโยบาย
เศรษฐกิจฐานรากที่
ประชาชนต้องการ**

3) ตัวอย่างแนวทางสู่ศึกปาร์ตี้ลิสต์

- ในระบบเลือกตั้งแบบบัตรสองใบแยกกัน เลือกคนที่รัก เลือกพรรคที่ชอบ คะแนนปาร์ตี้ลิสต์จึงสะท้อนคะแนนนิยมที่มีต่อพรรคการเมืองโดยตรง ซึ่งปัจจัยที่จะทำให้เกิด “กระแสพรรค” ได้วิเคราะห์เอาไว้แล้วในบทข้างต้น เป็นหน้าที่ที่ส่วนกลางของพรรคจะต้องดำเนินการ
- ส่วนการทำงานของทีมประจำเขตพื้นที่เลือกตั้งนั้น จะมุ่งเน้นการสร้าง “กระแสพื้นที่” และ “กระแสบุคคล” เป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตาม กระแสพรรคกับกระแสพื้นที่มิได้แยกกันอยู่แบบโดดๆ เราสามารถจัดการให้กระแสทั้งสองต่างมีส่วนส่งเสริม สนับสนุนซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี ถ้ามีการออกแบบวางแผนและดำเนินการที่เหมาะสม
- พรรคหรือกลุ่มการเมืองใดที่หวังผลในการชนะเลือกตั้งให้ได้ในจำนวนที่มากเพียงพอสำหรับจัดตั้งรัฐบาล ก็ควรจะต้องส่งผู้สมัครลงสู่ศึกเลือกตั้งให้ได้ครบทั้ง 400 เขต ด้านหนึ่งเพื่อเป็นช่องทางและกลไกในการสร้างกระแสพรรคในพื้นที่และเก็บกวาดรวบรวมคะแนนปาร์ตี้ลิสต์จากเขตพื้นที่ให้ได้มากที่สุด อีกด้านหนึ่งเพื่อหนุนเสริมกระแสพื้นที่ให้มีความแรงมากพอที่จะอุ้มผู้สมัครร.ส.เขตบางส่วน ให้สามารถเข้าสู่รัฐสภาได้อีกด้วย
- ในเชิงการบริหารจัดการ พรรคควรจัดให้มีงบประมาณสนับสนุนทีมพื้นที่สำหรับใช้ในการรณรงค์ในพื้นที่ เพื่อกระตุ้นกระแสพรรคและเก็บคะแนนปาร์ตี้ลิสต์จากพื้นที่ โดยเฉพาะในช่วงโค้งท้ายๆ

ตัวอย่าง **ศึกชิง**
ปาร์ตี้ลิสต์ 2566

ภารกิจทีมส่วนกลาง และสาย A/B/C

- (สมมติ) เป้าหมาย 2.0 ล้านคะแนน จากชุมชนเมืองและกลุ่มก้อนทางสังคมขนาดใหญ่
- ผลิตสื่อข้อมูลสั้น/คลิปสั้น เผยแพร่จากส่วนกลาง และสนับสนุนเครือข่ายพื้นที่
- จัดโซเชียลอิเวนต์อย่างมียุทธศาสตร์ และมีความต่อเนื่อง

ภารกิจสาย D จังหวัดวิถีใหม่ 78 ทีม

- (สมมติ) เป้าหมาย 4.0 ล้านคะแนน
- 400 เขตเลือกตั้ง 928 อำเภอ 7,255 ตำบล 75,086 หมู่บ้าน 2,067 ชุมชน กกม.
- ปัจจัยสนับสนุน 1) กระแสพรรคที่ร้อนแรง 2) สื่อข้อความสั้น/คลิปสั้น 30-50 ชุด 3) งบประมาณกิจกรรมของทีมรณรงค์ @ ... /คะแนน

4) ตัวอย่างแนวทางสู่ศึกเลือกตั้งเขต

- ผู้สมัคร ส.ส.เขต ในส่วนของสายการเมืองวิถีใหม่ทุกคน ต้องเป็นผู้ทำงานหนัก ร่วมผนึกกำลังกับทีมงานพื้นที่อย่างเหนียวแน่น เป็นที่แข็งแกร่ง และได้พิสูจน์ตัวโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งขั้นต้นมาอย่างสง่างาม ดังนั้นเมื่อผู้ใดได้รับการรับรองจากพรรคให้เป็นตัวแทนเข้าสู่ศึกเลือกตั้งในเขตใด เขาก็ควรมีสิทธิ์ได้รับงบประมาณสนับสนุนในระดับพื้นฐาน อย่างเท่าเทียมกัน
- ในเชิงหลักการ ผู้สมัคร ส.ส.เขต ในสายการเมืองวิถีใหม่ไม่ควรทุ่มเทเงินเข้าต่อสู้กับคู่แข่งแบบบ้าเลือด เราควรตั้งมั่น ยึดหลักการเอาชนะอำนาจเงิน-อำนาจอิทธิพลด้วยคุณงามความดีและฐานทุนภูมิปัญญา อาจตั้งเกณฑ์ไว้ในใจว่าหากจะต้องใช้เงินสมทบก็ไม่ควรเกินกว่าจำนวนพื้นฐานที่พรรคสนับสนุน หากทำได้เช่นนี้จึงจะสามารถพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า “สมศักดิ์ศรี” ไม่ว่าจะผลชนะหรือแพ้ก็ตาม
- อย่างไรก็ตาม พรรคอาจมีนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ยืดหยุ่นพลิกแพลงไปตามสถานการณ์และกลยุทธ์ขององค์กรแกนนำ ซึ่งเป็นเรื่องที่เข้าใจและยอมรับได้ เพราะเป้าหมายสุดท้ายที่ทุกคนมีร่วมกันคือชัยชนะในการเลือกตั้ง และสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ รวมทั้งสามารถเปลี่ยนแปลงดุลอำนาจในรัฐสภาโดยริเริ่มจากฐานล่าง.

ตัวอย่าง คึกซิง ส.ส.เขต 2566

	จำนวนส่ง โดยสมมุติ (คน)	พรรค สนับสนุน ค่าใช้จ่าย พื้นฐาน (บาท)	ทุนสมทบ จากเจ้าตัว (บาท)	เงื่อนไขผ่าน เลือกตั้ง ขั้นต้น
1. ผู้สมัคร สาย A	100	X	ไม่จำกัด	+/-
2. ผู้สมัคร สาย B/C	100	X	ไม่จำกัด	+
3. ผู้สมัคร สาย D	200	X	ไม่จำกัด (+X)	+

ภารกิจเป้าหมายของสาย D

- 1) คะแนนเขตอย่างน้อย 10,000/เขต
- 2) ชนะการเลือกตั้ง ส.ส.เขต 40 ที่นั่ง
- 3) เก็บคะแนนพรรค(ปาร์ตี้ลิสต์)
อย่างน้อย 10,000/เขต

5) ตัวอย่างกรอบภารกิจและห้วงเวลา

เมื่อภารกิจมีความชัดเจนแล้วว่าจะทำอะไรบ้าง กับคุณกลุ่มเป้าหมายใด ที่นี่ก็เหลือเพียงห้วงเวลา ซึ่งบัดนี้ก็ยังไม่มีการคาดเดาสถานการณ์การเมืองในรัฐสภา และในรัฐบาลได้ว่า จะเกิดถึงทางตันและยุบสภาเลือกตั้งใหม่กันเมื่อใด

แต่สำหรับกลุ่มการเมืองวิถีใหม่และขบวนการปฏิรูปการเมืองโดยประชาชนนั้น เรามีเป้าหมายใช้การเปลี่ยนผ่านอำนาจในการสร้างการเปลี่ยนแปลงและปรับสมดุลทางการเมืองกันใหม่ ดังนั้นยังมีเวลามากก็สามารถเตรียมตัวได้นาน จะอย่างไรก็คงไม่พ้นปี พ.ศ. 2566 ตามวาระ 4 ปี ของสภาผู้แทนราษฎร

ดังนั้น อาจแบ่งห้วงเวลาสำหรับการขับเคลื่อนภารกิจได้เป็น 4 ช่วง ได้แก่

- 1) จัดตั้งพัฒนาทีมจังหวัด เมษายน-พฤษภาคม พ.ศ. 2565
- 2) เวทีถักทอปราชญ์ชาวบ้าน มิถุนายน-ตุลาคม พ.ศ. 2565
- 3) รณรงค์สร้างกระแสพรรค รองรับคะแนนปาร์ตี้ลิสต์ พฤศจิกายน 2565 - มีนาคม พ.ศ. 2566
- 4) รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ส.ส.เขต มกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2566

ตัวอย่าง กรอบภารกิจและห่วงเวลา

สถาบันการเมืองวิถีใหม่
NEW POLITICAL ACADEMY

NPA BOOKLET 3